

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupen obecným zmocněncem M. V., bytem D. P. 910, P.-S., proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 20. 3. 2014, č. j. JMK 21004/2014, sp. zn. S-JMK 21004/2014/OD/Ib,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 20. 3. 2014, č. j. JMK 21004/2014, sp. zn. S-JMK 21004/2014/OD/Ib **se zrušuje** a věc se vrací správnímu k dalšímu řízení.
- II. Soud **nepřiznává** obecnému zmocněnci M. V. právo na náhradu účelně vynaložených nákladů.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 3. 2014, č. j. JMK 21004/2014, sp. zn. S-JMK 21004/2014/OD/Ib bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, odboru dopravy ze dne 7. 1. 2014, č. j. OD-ČJ/66943-13/TYL, zamítnuto a napadené rozhodnutí (dále též „správní orgán I. stupně“) potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 7. 1. 2014, č. j. OD-ČJ/669343-13/TYL byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), jehož se měl dopustit dne 16. 4. 2013 v 16:40 hod. na pozemní komunikaci II. třídy č. 152 v obci, okres, ve směru jízdy na obec, motocykl zn., registrační značky, nedovolenou rychlostí, přičemž mu byla policistou Policie ČR, Dopravního inspektorátu Brno-venkov, pomocí silničního radarového rychloměru RAMER 7 CCD, v. č. měřidla 212/94 naměřena na ulici, tedy v místě, kde byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod., rychlost jízdy 103 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 99 km/hod. Tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 věty první zákona o silničním provozu, čímž se dopustil citovaného přestupku, a proto mu podle ust. § 125c odst. 4 písm. d), § 125c odst. 5 citovaného zákona v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b), c), § 12 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., v platném znění (dále též „zákon o přestupcích“) uložen a pokuta v částce 8.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

V žalobě ze dne 28. 4. 2014 vyslovil žalobce nesouhlas s přezkoumávaným rozhodnutím. Uvedl, že ve svém podání adresované žalovanému ze dne 22. 1. 2014 požádal zástupce žalovaného o doručování písemností na e-mailovou adresu ... Dle informací obsažených ve spise vedeného žalovaným se však žalovaný nepokusil o doručení rozhodnutí na tuto elektronickou adresu, nelze proto dovozovat účinky doručení fikcí u doručení rozhodnutí žalovaného na adresu trvalého pobytu zástupce žalobce. Byť žalovaný vyznačil právní moc dle doručení svého rozhodnutí fikcí na adresu trvalého pobytu zástupce žalobce, tuto vyznačil nesprávně, neboť doručení fikcí by se aplikovalo jen tehdy, pokud by doručení na adresu trvalého pobytu předcházel pokus o doručení na adresu k doručování, v tomto případě elektronickou. Ve spise však absentuje jakýkoliv věrohodný důkaz skutečnosti, že žalovaný vypravil písemnost na doručovací adresu zástupce žalobce. Proto je okamžikem doručení nutno považovat okamžik, kdy se zástupce žalobce osobně dostavil ke správnímu orgánu za účelem nahlédnutí do spisu. Tímto způsobem bylo rozhodnutí doručeno až dne 17. 4. 2014, přičemž odpovědnost za žalobcem údajně spáchaný přestupek zanikla dle ust. § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, dne 16. 4. 2014.

Dále spatřoval žalobce nezákonnost vydaného rozhodnutí v postupu žalovaného, který vydal rozhodnutí, aniž by žalobce vyzval k doplnění podání odvolání, respektive žalovaný chybně posoudil, že správní orgán I. stupně žalobce k doplnění odvolání nevyzval. Tímto postupem bylo porušeno ust. § 37 odst. 3 správního řádu. Žalovaný vydal rozhodnutí, ačkoliv s ohledem na citované právní ustanovení správního řádu dále i existující judikaturu (rozsudek

NSS č. j. 1 As 4/2009-53, www.nssoud.cz, rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 5 Ca 298/2008-52, nález Ústavního soudu č. j. I ÚS 654/03, rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2010, sp. zn. 32 Cdo 1019/2009, www.nssoud.cz), nebylo vydání rozhodnutí možné očekávat.

Další pochybení správního orgánu I. stupně spatřoval v nepředvolání žalobce k ústnímu jednání, doručení bylo zasláno toliko jeho zmocněnci. Tím došlo k porušení ust. § 34 odst. 2 správního řádu a ust. § 74 odst. 1 věta první zákona o přestupcích.

Z výše uvedených důvodů proto navrhl, aby rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla zrušena a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření ze dne 30. 6. 2014 neuznal žalovaný opodstatněnost žalobních námitek. Uvedl, že zasílaná písemnost byla vypravena na e-mailovou adresu zástupce dne 26. 3. 2014, žalovaný však neobdržel kvalifikované potvrzení přijetí této záсылky, proto přistoupil v konečném okamžiku k vyznačení právní moci dle zasílané písemnosti do vlastních rukou na adresu trvalého bydliště zmocněnce. Dále uvedl, že správní orgán I. stupně vyzval žalobce dne 3. 2. 2014 k odstranění vad podání, tuto písemnost zasílal jednak na e-mailové adresy udané žalobcem, i na doručovací adresu žalobce, stejně tak i na adresu trvalého bydliště žalobce. Žalovaný podotkl, že sám žalobce byl prvotně předvolán písemností určenou do vlastních rukou, následně pak byl vždy předvolán již jen zmocněncem žalobce, jelikož v řízení nevystaly jakékoliv pochybnosti, které by odůvodňovaly nutnou přítomnost samotného žalobce, tedy výjimka případů, kdy má žalobce v řízení něco osobně učinit (ust. § 34 odst. 2 správního řádu). Na základě uvedeného zaujal žalovaný názor, že za daného stavu postupoval zcela v souladu se zákonem, proto navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Žalobce v návaznosti na doručení vyjádření žalovaného podal dne 4. 8. 2014 repliku, v níž opakovaně uvedl, že nebyl respektován požadavek zmocněnce žalobce o doručování písemností na adresu ..., neboť adresa ..., byla v době zřizování již obsazena. Nebyla-li proto doručena písemnost správně na uvedenou elektronickou adresu zmocněnce žalobce, pak nelze uplatnit doručení fikcí na adresu trvalého bydliště zmocněnce žalobce. Setrval na stanovisku, že napadené rozhodnutí tak bylo doručeno jmenovanému až při nahlédnutí do spisu, tj. dne 17. 4. 2014.

Soud konstatuje, že ve správním spise se nachází Oznámení přestupku Policie ČR, Územní odbor Brno-venkov, Dopravní inspektorát ze dne 16. 4. 2013, č. j. KRPB-93234/PŘ-2013-060306, oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na den 5. 6. 2013 doručené žalobci dne 20. 5. 2013, plná moc udělená žalobcem R. K., LL.M. ze dne 21. 5. 2013, omluva obecného zmocněnce z neúčasti při jednání dne 5. 6. 2013 podaná elektronickou formou dne 5. 6. 2013 a potvrzená kopií lékařské zprávy MUDr. Aleše Jirásko, Poliklinika LIPA, Praha 5 ze dne 5. 6. 2013, plná moc obecného zmocněnce P. K., ze dne 18. 8. 2013, předvolání k dalšímu ústnímu jednání dne 19. 8. 2013, elektronické podání R. K. oznamující, že se k jednání nedostaví, neboť zmocnitel si zvolil jiného zmocněnce. Dále je ve spise zařazen výpis z evidenční karty žalobce ze dne 19. 8. 2013 prokazující, že má 5 záznamů v přestupcích, stav bodového hodnocení = nula bodů, protokol o výslechu svědků dne 19. 8. 2013 – pprap. P. L., pprap. P. L. a pprap. J. H. s tím, že k jednání se dostavil i zmocněncem žalobce P. K. Ke spisovému materiálu se vyjádřil zmocněncem žalobce (podání doručeno dne 18. 9. 2013), ve kterém žádal o doručování písemností na e-mail: ... Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 7. 1. 2014, č. j. OD-ČJ/63403-13/TYL byl

zmocněnec žalobce poučen dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu s uložení lhůty 5 kalendářních dnů od doručení usnesení k vyjádření se ke shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí. Písemnost byla doručována zmocněnci na adresu, vrácena zpět s tím, že na uvedené adrese je městský úřad. Adresát nemá zřízenou domovní schránku.

Správní orgán ve věci rozhodl dne 7. 1. 2014, č. j. OD-ČJ/66943-13/TYL, sp. zn. OD/5041-2013/TYL, rozhodnutí bylo doručeno žalobci, který jej převzal dne 14. 1. 2014. Elektronickou poštou bylo prokázáno, že na e-mailovou adresu ... cílový server neodeslal oznámení o doručení. Dne 23. 1. 2014 sdělil obecný zmocněnec, že byl žalobcem informován o vydání rozhodnutí ve věci. Zároveň potvrdil, že rozhodnutí mu doposud nebylo doručeno. Podáním ze dne 22. 1. 2014 (doručeno dnem 28. 1. 2014) uvedl adresu k doručování ... Správní orgán I. stupně doručoval rozhodnutí dne 30. 1. 2013 na e-mailovou adresu: ... i ... Elektronickou poštou bylo potvrzeno, že cílový server neodeslal oznámení o doručení na e-mailovou adresu obecny@zastupce.eu.

Dne 24. 1. 2014 vyvěsil správní orgán I. stupně na úřední desku veřejnou vyhlášku o možnosti převzít písemnost (výzvu k doplnění podání) adresovanou obecnému zmocněnci žalobce, na adresu, doručovací adresa: Dne 3. 2. 2014 bylo vydáno usnesení, jímž mu byla uložena lhůta 7 kalendářních dnů k doplnění písemnosti, tj. blanketního odvolání ze dne 22. 1. 2014. Usnesení doručované na uvedenou adresu ve vráceno zpět jako nedoručitelné, z adresy bylo vráceno však rovněž zpět s odůvodněním, že na uvedené adrese je městský úřad, adresát nemá domovní schránku.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 3. 2014, č. j. JMK 21004/2014, sp. zn. S-JMK 21004/2014/OD/Ib bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Rozhodnutí bylo doručeno obecnému zmocněnci na adresu s pokynem „nevracet, vložit do schránky, uložit jen 10 dní“. Protože adresát nebyl zastižen (na uvedené adrese je městský úřad, adresát nemá domovní schránku), byla písemnost uložena dne 25. 3. 2014. Po uplynutí lhůty 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena (ust. § 24 odst. 1 správního řádu) byla vyznačena doložka právní moci dne 4. 4. 2014.

Dále ve správním spise se nachází protokol ze dne 17. 4. 2014 sepsaný žalovaným s Ing. M. J. pověřeným žalobcem k zastupování v předmětné věci na základě plné moci ze dne 17. 4. 2014, k nahlédnutí do spisu a pořízení si jeho kopie.

V předmětné věci se konalo jednání dne u Krajského soudu v Brně dne 23. 4. a 29. 4. 2015. Zmocněnkyně žalobce jako stěžejní žalobní námitku označila nezákonnost postupu žalovaného při doručování napadeného rozhodnutí, citované rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce, nikoliv v den, kdy žalovaný vyznačil právní moc na rozhodnutí žalovaného, nýbrž dne 17. 4. 2014. Uvedeného dne se nový zmocněnec žalobce dostavil k žalovanému a teprve tohoto dne se seznámil se zněním a existencí rozhodnutí. V době doručování písemnosti byl žalobce zastoupen zmocněncem P. K., Uvedená adresa sloužila jako identifikační údaj o jeho osobě, nicméně na této adrese se nezdržoval. Byl si vědom, že se jedná o adresu městského úřadu, ale neuváděl ji jako adresu pro doručování. Nepočítal proto s tím, že na tuto adresu by mu správní orgán zasílal písemnosti, a to vzhledem k tomu, že uvedl v podání ze dne 22. 1. 2014 jako doručovací elektronickou adresu: ... Nesprávné doručení poštou proto nemůže vést k uplatnění fikce doručení, neboť nezákonnost postupu správního orgánu by měla negativní dopad na právní postavení adresáta, který by tak

byl neúměrně krácen na svých procesních právech. Žalovaný nesprávně doručoval rozhodnutí na elektronickou adresu: ... tedy na chybnou adresu. Bylo-li žalobci doručeno rozhodnutí fakticky až prostřednictvím zmocněnce Ing. M. J. dne 17. 4. 2014, uplynula tak odpovědnost za jeho přestupek, k němuž došlo dne 16. 4. 2013.

Zástupce žalovaného ve shodě s písemným vyjádřením ze dne 30. 6. 2014 uvedl, že rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2014 bylo vypraveno na e-mailovou adresu zástupce dne 26. 3. 2014. Kvalifikované potvrzení přijetí této zásilky však neobdržel. Proto přistoupil po neúspěšném doručení na doručovací adresu k vyznačení právní moci dle zasílané písemnosti do vlastních rukou na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce. V rámci písemného vyjádření navrhl důkaz přehledem z elektronického spisového archu odeslaných zásilek ze dne 27. 6. 2014 (příloha 3), která však, jak soud zjistil, nebyla k písemnému vyjádření připojena, rovněž ani následně předložena. Uvedl, že z procesní opatrnosti žalovaný doručoval písemnost způsobem, který jim systém dovolil, připustil však, že systém žalovaného z hlediska technického vybavení nebyl v té době nastaven tak, aby bylo možno doručovat na e-mailové adresy obsahující diakritická znaménka. Tato problematika nebyla řešena toliko u žalovaného, nýbrž i u správních orgánů I. stupně. Z uvedených důvodů proto písemnost byla zaslána na adresu, která možná byla a která se jevila přílehlá k projednávané věci. Bylo tak činěno jen z procesní opatrnosti, ač si žalovaný byl vědom, že veskrze toto vede pouze k paralyzaci řízení jako takového a k znesnadnění doručování písemností jako takových. Vyslovil zároveň i podezření, že obecný zmocněnec žalobce Petr Kocourek zamýšlel procesní a obhajovací strategií dosáhnout prekluze a tím i neprojednání předmětného přestupku. I přes uváděnou argumentaci poukázal na dikci ust. § 19 odst. 3 správního řádu; je zřejmé, že e-mailové adresy, které uvádí strana žalobce, nevedou ke zrychlení nebo k efektivnějšímu řízení jako takovém a byť tuto formu zákon připouští, ve své podstatě je to naopak zneužití práva. Je věcí správní úvahy, zda uváděnou formou bude doručováno či nikoliv, zejména pokud je z úřední činnosti nejenom v daném případě ale i z jiných okolností a ze správní činnosti zřejmé, že daná adresa nebyla nikdy využita, že z uváděné adresy nebylo odesláno jediné podání. Zástupce žalovaného navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba je důvodná.

Klíčové pro posouzení věci je podle názoru krajského soudu stěžejní žalobní námitka, sice zkoumání, zda napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2014 bylo žalobci, resp.

jeho obecnému zmocněnci kvalifikovaným způsobem doručeno, zda tak nabylo právní moci či nikoliv.

Podle § 20 odst. 1 správního řádu se fyzické osobě písemnost doručí na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze, však doručit kdekoli bude zastižena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

Podle ust. § 19 odst. 3 správního řádu nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.

Z jazykového a systematického výkladu citovaných ustanovení správního řádu vyplývá, že sdělí-li účastník řízení správnímu orgánu adresu pro doručování (tzv. doručovací adresu), pak je správní orgán povinen doručovat písemnosti na tuto adresu, nikoliv na adresu trvalého pobytu účastníka řízení. Zákon tedy v daném případě nejen že umožňuje doručování zásilek na adresu sdělenou účastníkem řízení, ale v ust. § 20 odst. 1 správního řádu tuto adresu uvádí jako první v pořadí. Pokud je tedy účastníkem řízení správnímu orgánu sdělena adresa pro doručování, a dojde ke splnění ostatních zákonem stanovených podmínek, je dle názoru soudu, povinností správního orgánu doručovat písemnosti primárně na tuto adresu.

Podle § 19 odst. 8 správního řádu písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odst. 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

Podle § 31 správního řádu zástupcem účastníka je zákonný zástupce, opatrovník nebo zmocněnec.

Podle § 33 odst. 1 citovaného zákona účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Podle § 33 odst. 4 citovaného zákona, jestliže se nedaří doručovat písemnosti zmocněnci, postupuje se podle § 32 odst. 2 písm. d) nebo § 32 odst. 3 a účastník se o tomto postupu, jakož i o obsahu písemnosti, vyrozumí.

Rozsah zmocnění musí být vždy přesně vymezen v plné moci, kterou se zmocnění prokazuje. V daném případě žalobce udělil plnou moc dne 18. 8. 2013 P. K., „*k zastupování ve správním řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku vedeném pod sp. z. OD/5041-2013/TYL. Tato plná moc je udělena pro zastupování v plném rozsahu, ve všech stupních řízení, tedy u správních orgánů I. stupně, odvolacího správního orgánu i řízení před správním soudem, včetně doručování písemností ve všech stupních řízení*“. Ust. § 33 odst. 4

citovaného zákona pamatuje na situace, kdy se písemnosti zmocněnci nedaří doručovat. V takovém případě, je-li zmocnitelem účastník řízení, kterému má být v řízení uložena povinnost nebo odňato právo (tedy účastník řízení podle § 27 odst. 1), správní orgán postupuje podle § 32 odst. 2 písm. d), tedy ustanoví účastníkovi řízení procesního opatrovníka. Je-li zmocnitelem účastník řízení, kterému nemá být v řízení uložena povinnost nebo odňato právo (nejde tedy o účastníka podle § 27 odst. 1), správní orgán postupuje podle § 32 odst. 3, tzn., že procesního opatrovníka neustanoví a účastníkovi doručuje písemnosti veřejnou vyhláškou podle § 25.

Podle § 34 odst. 2 citovaného zákona s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci.

V této souvislosti soud cituje z judikatury NSS, rozsudku ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. 1 As 100/2008, www.nssoud.cz: „ust. § 33 a 34 jako celek upravují obecně vztah mezi zástupcem a zastoupeným, přičemž rozlišují jednotlivé typy a formy zastoupení, jakož i jeho obsah a rozsah. Typické pro tento vztah je, že zástupce jedná sice jménem zastoupeného, avšak důsledky jeho úkonů, které pro zastoupeného činí, plynou vždy zastoupenému. Zástupce tak svými úkony vyvolává vznik práv, či povinností zastoupenému. Protože je to právě zástupce, který má hájit práva zastoupeného ve správním řízení, normuje správní řád zásadu, že i písemnosti, které jsou zastoupenému určeny, jsou doručovány výhradně jeho zástupci, a pouze takové doručení má účinky založení běhu lhůt“. V souzeném případě žalovaný doručoval rozhodnutí, kterým byla žalobci prokázána vina a uložena sankce za přestupek. Jednalo se o rozhodnutí ve věci samé, kterým řízení končil, nepotřeboval tedy již osobní součinnost žalobce, a proto doručoval napadené rozhodnutí pouze jeho zástupci.

Jak vyplývá ze správního spisu, zmocněnec žalobce Petr Kocourek v podání ze dne 22. 1. 2014 doručeném správnímu orgánu I. stupně dne 28. 1. 2014 a označeném „odvolání při neoznámení rozhodnutí“ uvedl adresu k doručování „...“. Toto podání bylo blanketním odvoláním proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 7. 1. 2014. Uvedenou e-mailovou adresu je proto nepochybně nutné považovat za adresu pro doručování podle ust. § 19 odst. 3 správního řádu.

Co se týče doručování napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2014, bylo zjištěno, že písemnost byla doručovaná zmocněnci na adresu, ačkoliv tato adresa nebyla určena zmocněncem pro doručování písemností. Jednalo se o adresu jeho trvalého pobytu, tudíž o identifikační údaj k jeho osobě, na uvedenou adresu se však nezdržoval. V centrálním registru obyvatel měl registrovanou doručovací adresu do Španělska, kam žalovaný písemnost rovněž doručoval, tato se však vrátila zpět, adresát byl neznámý. Žalovanému se nepodařilo prokázat doručování písemnosti na správnou e-mailovou adresu ... Naopak z rozvinutí argumentace žalovaného při jednání soud zjistil, že při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu nebyl doposud systém žalovaného nastaven tak, aby bylo možno doručovat i na e-mailovou adresu obsahující diakritická znaménka. Za tohoto stavu, kdy nebylo napadené rozhodnutí doručováno zákonným způsobem, tzn., že správní orgán nedoručil písemnost na adresu určenou pro doručování, v tomto případě elektronickou adresu, nemohlo nesprávné doručování poštou vést k uplatnění fikce doručení (doručení zmocněnci na adresu, neboť takto zvolený postup správního orgánu by měl negativní dopad na právní postavení adresáta, tj. žalobce a vedl by ke krácení jeho procesních práv.

Důvodem ke zrušení rozhodnutí žalovaného byla jeho nepřezkoumatelnost, tedy pochybení procesního charakteru v naznačeném směru, další žalobní námitky proto soud nepřezkoumával (srov. rozsudek NSS publikovaný pod č. 617/2005 Sb.). Rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno dle § 78 odst. 1 s.ř.s., v dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), dle kterého provede kvalifikovaným způsobem doručení napadeného rozhodnutí zmocněnci, kterému žalobce v době doručování písemnosti udělil plnou moc, tj. Petru Kocourkovi, na jím řádně oznámenou elektronickou adresu ..., teprve po takto řádně doručeném rozhodnutí vyznačí právní moc rozhodnutí, proti němuž má žalobce právo podat žalobu.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, při jednání dne 23. 9. 2015 sdělil, že vypověděl plnou moc Mgr. Jaroslavu Topolovi, advokátu se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4 dne 23.4.2015 a téhož dne zplnomocnil k zastupování obecnou zmocněnkyni M. V., bytem D. p. 910, P.-S. Tato však nemá právo na odměnu za zastupování žalobce, protože nevykonává specializované právní poradenství, nicméně má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, které ji v souvislosti se zastupováním žalobce vznikly (srov. náleží ÚS sp. zn. Pl.ÚS 39/2013 ze dne 7. 10. 2014) . Vzhledem k tomu, že tyto náklady nevyšáhly v dané 3denní lhůtě ode dne vyhlášení rozsudku, soud ji je nemohl přiznat.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. dubna 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová